

holland festival '70

programma

24

Programma 1

Merce Cunningham and Dance Company

Amsterdam	Stadsschouwburg	23 juni	20.15 uur
Eindhoven	Stadsschouwburg	24 juni	20.15 uur
Nijmegen	Stadsschouwburg	30 juni	20.15 uur



Merce Cunningham and Dance Company

Dansers Merce Cunningham
met
Carolyn Brown
en
Sandra Neels
Valda Setterfield
Meg Harper
Susana Hayman-Chaffey
Louise Ann Burns
Jeff Slayton
Chase Robinson
Mel Wong
Douglas Dunn

Choreograaf Merce Cunningham

Musici John Cage
David Tudor
Gordon Mumma

Belichting Richard Nelson

Artistiek adviseur Jasper Johns

Stage Manager Richard Nelson

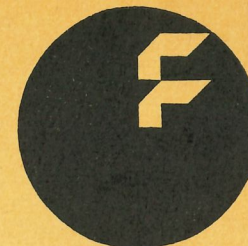
Assistant Stage Manager Charles Atlas

Production Manager James Baird

The Cunningham Dance Foundation, Inc.
30 Lafayette Avenue
Brooklyn, New York 11217
Jean Rigg, Administrator

Lee Guillatt, Administrative Assistan
Merce Cunningham Studio
463 West Street
New York, New York 10014
David Vaughan, Administrator

Merce Cunningham and Dance Company zijn permanent verbonden aan de
Brooklyn Academy of Music in New York.



In het Holland Festival 1970 worden uitgevoerd :

programma 1

23 juni	Amsterdam Stadsschouwburg	Scramble Rainforest How to . . .
24 juni	Eindhoven Stadsschouwburg	Rainforest Scramble How to . . .
30 juni	Nijmegen Stadsschouwburg	Scramble Rainforest How to . . .

programma 2

25 juni	Arnhem Stadsschouwburg	Canfield Second Hand Tread
26 juni	Breda Stadsschouwburg	Canfield Second Hand Tread
27 juni	Rotterdam Schouwburg	Canfield Second Hand Tread
29 juni	Scheveningen Circustheater	Canfield Second Hand Tread
1 juli	Amsterdam Stadsschouwburg	Canfield Second Hand Tread

programma 1

Scramble (1967)

Choreografie: Merce Cunningham
Muziek: Toshi Ichianagi
(Activities for
Orchestra)
Decor: Frank Stella

Rainforest (1968)

Choreografie: Merce Cunningham
Muziek: David Tudor
(Rainforest)
Decor: Andy Warhol

How to pass, kick, fall and run (1965)

Choreografie: Merce Cunningham
Muziek: John Cage

programma 2

Canfield (1969)

Choreografie: Merce Cunningham
Muziek: Pauline Oliveros
(In Memoriam
Nikola Tesla,
Cosmic Engineer)
Decor: Robert Morris

Second Hand (1970)

Choreografie: Merce Cunningham
Muziek: John Cage
(Cheap Imitation)
Decor: Jasper Johns

Tread (1970)

Choreografie: Merce Cunningham
Muziek: Christian Wolff
(For 1, 2, or 3
people)
Decor: Bruce Nauman

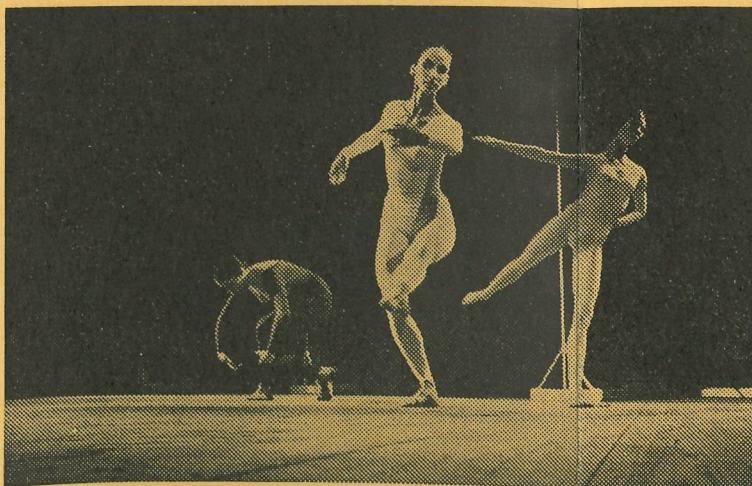
Merce Cunningham and Dance Company, New York

Als Martha Graham de 'moeder' van de Amerikaanse moderne danskunst zou kunnen worden genoemd, zou Merce Cunningham zeker de 'vader' kunnen heten, al was hij in de jaren '40 nog onder haar vleugels als solist in de Graham-dansgroep. Het werd dan ook tijd voor een kennismaking met zijn nieuwste werk in het Holland Festival, dat in de afgelopen vijf jaren achtereenvolgende groepen van Paul Taylor, Alwin Ailey en Alwin Nikolais met veel succes in Nederland heeft gepresenteerd.

De beeldende kunst, onder meer van de pop-artists Robert Rauschenberg en Jasper Johns, en de muziek van John Cage en anderen speelt in de theaterstukken van Merce Cunningham een grote rol. Maar zoals het bij de dans ook hoort, blijft de sterkste indruk van al zijn werken de choreografische inventie: de wonderen die hij weet te doen met de beweging van het menselijk lichaam in de ruimte. Voor de toeschouwer zijn Cunninghams van iedere conventie bevrijde choreografieën een voortdurende bron van verrassing, poëzie en vorm-vreugde. Zij zijn door hun ruimtelijke werking letterlijk een vorm van plastische kunst die misschien beter in een modern museum tot zijn recht zou komen dan in een theater.

Vooraf in de laatste jaren vindt Cunningham na zijn succes bij de danscritici ook aanhang onder een groter publiek, met name sinds zijn series voorstellingen in de Brooklyn Academy of Music en zijn tournées langs de Amerikaanse culturele centra.

Het 'oudste' werk dat Cunningham in het Holland Festival toont, dateert uit 1965: het humoristische pop-ballet 'How to pass, kick, fall and run' waarbij John Cage onder het genot van een glas champagne 'voorleest uit eigen werk' (dat vooral onder de Nederlandse Barbarber-lezers veel aanhangers telt). Naast enkele vermaarde 'Cunningham-klassieken', zoals 'Rainforest' en 'Scramble' zijn voorts zijn twee nieuwste werken geprogrammeerd, het uit 1970 daterende 'Tread' en 'Second Hand', waarin John Cage met zijn muziek getiteld 'Cheap Imitation' wederom een grote rol speelt. Rondraaiende ventilatoren en electromotoren, en met helium gevulde plastic kussens zijn enkele attributen die in Cunninghams bewegingskunst een visueel contrapunt vormen.



Programma

Scramble (1967)

<i>Muziek</i>	Toshi Ichiyonagi (<i>Activities for Orchestra</i>)
<i>Dansers</i>	Merce Cunningham Carolyn Brown Sandra Neels Meg Harper Jeff Slayton Valda Setterfield Susana Hayman-Chaffey Chase Robinson Louise Ann Burns Mel Wong Douglas Dunn
<i>Decor</i>	Frank Stella
<i>Belichting</i>	Richard Nelson

pauze

Rainforest (1968)

<i>Muziek</i>	David Tudor (<i>Rainforest</i>)
<i>Dansers</i>	Merce Cunningham Carolyn Brown Sandra Neels Jeff Slayton Meg Harper Chase Robinson
<i>Decor</i>	Andy Warhol
<i>Belichting</i>	Richard Nelson

pauze

How to pass, kick, fall and run (1965)

<i>Muziek</i>	John Cage
<i>Dansers</i>	Merce Cunningham Carolyn Brown Sandra Neels Meg Harper Jeff Slayton Louise Burns Mel Wong Valda Setterfield Susana Hayman-Chaffey Chase Robinson
<i>Voorlezer</i>	John Cage
<i>Belichting</i>	Richard Nelson

N.B. In verband met de rechtstreekse televisie-uitzending van het eerste deel wordt het programma van 24 juni in Eindhoven na een muzikale inleiding om ongeveer 20.45 uur geopend met 'Rainforest'. Hierna volgen 'Scramble' en 'How to . . .'

Merce Cunningham and Dance Company

Merce Cunningham and Dance Company, New York

According to Peter Brooks eulogy, the work van Merce Cunningham is a mysterious marriage brought about by an intense creativity. It searches in new directions, it is free, it is open to the play of all the forces which the artists involved sense without being able to control – and yet it is precise, classical and severe. 'His work is in the tradition of Martha Graham in many ways, but in one most of all: the very things that are criticized, laughed at, and ignored will only a few months later be imitated everywhere...'

Merce Cunningham was born in Centralia, Washington, and educated in Seattle. In the '40s, he was a soloist with the Martha Graham company and created leading roles in many of her dances. In 1953 he formed his own dance company for whom to date he has made some fifty dances. His collaboration with the composer John Cage, who has been musical director of the company since its inception, dates from the time of his earliest solo concerts.

During the early '50s, the company was regularly in summer residence at Black Mountain College in North Carolina, in association with the painter Robert Rauschenberg. There was performed Cage's 'Theatre Piece Number One, which might be said to be the beginning of the new theatre movement (of 'happenings') of the '50s and '60s.

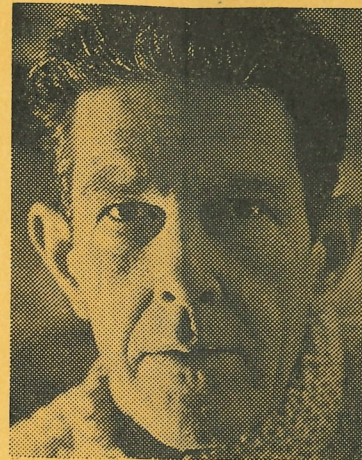
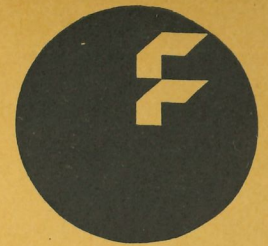
The work of the company has been consistently in the fields of experimentation and has involved the collaboration of a number of contemporary composers and designers, among them Morton Feldman, Earle Brown, LaMonte Young, Toshi Ichianagi, Gordon Mumma, Richard Lippold and Ray Johnson. An important contribution to the musical side of the company's work has been the collaboration over a number of years, of the virtuoso pianist David Tudor who has also been responsible for the realization of John Cage's recent electronic scores. The list of dancers who worked with Merce Cunningham includes Paul Taylor, Donald McKayle, Remy Charlip, Jack Moore, Viola Farbert. Of the present company Carolyn Brown is the leading dancer.

The 'Friends of Merce Cunningham' foundation, created in January 1967, lists among many others Leonard Bernstein, Rebekah Harkness, Elaine de Kooning, Joan Miro and Jean Tinguely.

John Cage

De muzikale leider van de dansgroep van Merce Cunningham, John Cage, is door zijn muziek maar vooral ook door zijn uitspraken – een van de intrigerendste figuren in de hedendaagse muziek. Met zijn vele geestverwanten in Nederland deelt Cage een voorliefde voor uiteenlopende componisten zoals Charles Ives en Erik Satie; op basis van muziek van laatstgenoemde componist maakte Cage zijn 'Goedkope Imitatie'.

John Cage werd in 1912 in Los Angeles geboren en studeerde onder andere compositie bij Arnold Schönberg. In 1936 werkte hij voor het eerst met speciale slagwerk-ensembles en in 1943 leidde hij zelf een concert van slagwerkmuziek in het Museum of Modern Art in New York. Vanaf 1938 legde hij zich toe op het schrijven en uitvoeren van stukken voor 'prepared piano'. Hij was opnieuw een pionier in 1951, toen hij componisten en technici liet samenwerken voor het componeren van muziek direct op magnetofonband.



John Cage

Hij speelde een grote rol in de 'happenings' van de jaren '50 en '60 waaraan de namen verbonden zijn van talrijke Amerikaanse beeldende kunstenaars die in de loop der jaren via het Stedelijk Museum en andere Nederlandse musea voor moderne kunst in ons land bekend geworden zijn.

John Cage is aan tal van universiteiten verbonden geweest en schreef enkele boeken, waaruit door muziekvernieuwers over de gehele wereld grif pleegt te worden geciteerd. Met Merce Cunningham, wiens carrière hij van het begin af heeft gevolgd, deelt John Cage een moeilijk onder woorden te brengen gevoel voor humor dat in hun beider werk een verfrissend element vormt. Een bekende bundel essays en voordrachten van zijn hand heeft de veelbetekenende titel 'Silence'. Het Residentie Orkest ontleende aan John Cage het motto 'Happy New Ears' voor zijn recente mei-cyclus.

John Cage heeft samen met de pianist David Tudor in vele landen zijn composities ten gehore gebracht, met name zijn vele genummerde Variaties. Zijn 'Atlas Ecliplialis' werd in 1963 ten doop gehouden door het New York Philharmonic Orchestra. Hij werkt zelf aan de tournee van Merce Cunningham mee in het ballet 'How to . . .', waarin hij Gertrude Stein-achtige anecdotes voorleest onder het genot van een glas champagne, ongestoord door de bewegingen van de dansers achter hem op het toneel.

Cage heeft een tot wetenschap verheven hobby; zoals de schrijver Vladimir Nabokov zich op de vlinder-wetenschap heeft geworpen, zo is John Cage in zijn 'vrije tijd' een niet onverdienstelijke mycoloog (paddestoelen-kenner).

Carolyn Brown

De moeder van Carolyn Brown, eerste danseres in de groep van Merce Cunningham, had een dansschool in Fitchburg, Massachusetts. Vanuit deze basis studeerde Carolyn Brown aan de Universiteit van Colorado, de Juilliard School of Music en bij Anthony Tudor aan de balletschool van de Metropolitan Opera. Zij en haar echtgenoot, de componist Earle Brown, leerden Merce Cunningham en John Cage in 1951 kennen. Sinds haar debuut bij zijn groep in 1953 is zij onafscheidelijk met Cunninghams werk verbonden geweest. Carolyn Brown is de voornaamste docente aan de opleiding van de Cunningham Dance Foundation in New York.